

MOJA PARAFIA

Nr: 698
03/08/2008Historia
Parafii Świętego Józefa
w Radomiu
część 5

Długoletnim proboszczem w parafii Św. Józefa był ksiądz Antoni Czulak SAC. Został mianowany na to stanowisko 1 września 1968 roku. Po kilku latach pełnienia obowiązków przeżył wraz ze wspólnotą parafialną jubileusz 25- lecia kapłaństwa. W dniu 9 maja 1971 roku postawiono krzyż misyjny, który stoi do dziś obok ołtarza polowego przy kościele. Był to punkt kulminacyjny tej uroczystości. W następnym roku, przeprowadzono misje św. oraz dokonało się nawiedzenie parafii przez kopię Cudownego Obrazu Matki Bożej Częstochowskiej – 25 września 1972 roku. Poświęcono też dzwony. W 1975 roku, po licznych prośbach, otrzymano pozwolenia na budowę pomieszczeń gospodarczych przy plebanii. W bardzo trudnej sytuacji wobec rozwoju katechizacji przy parafii, zaadoptowano je jako sale katechetyczne. Również, niemal do końca wojny, każdego roku, ponawiane były podania-prośby o pozwolenie na budowę kościoła parafialnego. Spotykano się zawsze z odpowiedzią negatywną. Dopiero rok 1982, po długich staraniach, przyniósł sukces. Uzyskanie pozwolenia jednak przyniosło kolejne problem z lokalizacją oraz wykupieniem działek, dla uzyskania miejsca na budowę kościoła. Niemal w połowie przełamujących się trudności, w 1984 roku, ksiądz Antoni Czulak SAC został przeniesiony na stanowisko proboszcza do Ożarowa Mazowieckiego. Jego następcą został ksiądz Eugeniusz Klimiński SAC. Po zdobytym doświadczeniu pracy duszpasterskiej, dnia 1 września 1984 roku podjął obowiązki proboszcza w parafii Św. Józefa w Radomiu. Wprawdzie lokalizacja budującego się kościoła parafialnego pod wezwaniem Królowej Apostołów, przy ulicy Młodzianowskiej 124 – została zatwierdzona w 1983 roku, to jednak kolejny etap pracy znowu zaznaczył się trudnościami w związku wykupieniem wszystkich działek według lokalizacji. Rozpoczęcie budowy nastąpiło 19 maja 1985 roku.

W cztery lata później, dnia 17 września 1989 roku, nastąpił akt wmurowania kamienia węgielnego, który został poświęcony przez Ojca Świętego Jana Pawła II w 1983 roku.

W czasie pielgrzymki do Ojczyzny, w Radomiu, 4 czerwca 1991 roku, Jan Paweł II poświęcił krzyż przeznaczony do budującego się kościoła.

dokończenie str. 2

Przemienienie Pańskie

Przemienienie było znakiem dla uczniów. Znakiem, że Jezus jest Synem Bożym i Jego synostwo przekracza nieskończenie wszelkie wyobrażenia, które mogli mieć o swoim Mistrzu.

Podczas Przemienienia uczniowie nie dowiadują się niczego nowego – już wcześniej słyszeli, jak Jezus mówił do Boga – „Ojcze!”.

Natomiast doświadczają, jak mizerne i niepełne są ich wyobrażenia o Jezusie i o Bogu. Doświadczają tajemnicy Bożej miłości. Bo Bóg ciągle daje znaki miłości. Są one jak Przemienienie, niespodziewane, niewytłumaczalne, wyrwywające nas na moment z zamkniętego świata codzienności. Wydobywają z naszych serc westchnienie „dobrze nam tu być...”. Te znaki Bożej miłości są delikatne, łatwe do przeoczenia, czy – co gorsze – do natychmiastowego wyjaśnienia i tym samym uznania za mało istotne, w porównaniu z nieustającym naporem konieczności życiowych.

W czasie proboszczowania księdza Eugeniusza Klimińskiego SAC, w 1990 roku katechizacja wróciła do szkół.

Troska katechetyczną należało odtąd objąć dziesięć placówek oświatowych: szkoły podstawowe, średnia i przedszkola, znajdujące się na terenie parafii. Takie przedsięwzięcie przyniosło konieczność organizacji oraz adaptacji pracy katechetycznej w nowych warunkach. Następstwem tego było podjęcie współpracy z osobami odpowiedzialnymi za placówki oświatowe oraz ogarnięcie troską duszpasterską grona nauczycielskiego. W 1993 roku ksiądz Eugeniusz Klimiński SAC przeszedł pełnić obowiązki rektora przy ośrodku duszpasterskim w Warszawie. Na miejsce proboszcza do Radomia przybył znów ksiądz Antoni Czulak SAC, który pełnił urząd proboszcza parafii św. Józefa do roku 2005 kiedy to mianowany proboszczem został ksiądz Zygmunt Rutkowski SAC.

cd. w następnym numerze

Postawy podczas Mszy świętej

ZNACZĄCY należy do najbardziej znanych nam gestów. Czynimy go na naszym ciele na rozpoczęcie Mszy Świętej i na błogosławieństwo na koniec Mszy Świętej. Także podczas Eucharystii znak krzyża czynimy tylko dwa razy!! Wykluczamy znak krzyża po przyjęciu Komunii Świętej oraz przy wszystkich innych częściach Mszy Świętej.

PRZYKŁĘKNIECIE jest gestem uwielbienia jakie oddajmy Chrystusowi obecnemu w Najświętszym Sakramencie. Wchodząc do kościoła, zanim zajmiemy swoje miejsce, przyklękamy przed Najświętszym Sakramentem przechowywanym w tabernakulum. Kapłan i posługujący przyklękają przed wejściem do prezbiterium, jeżeli znajduje się w nim tabernakulum. Przyklęknięcie odbywa się poprzez zgięcie prawego kolana, tak aby dotknąć nim ziemi.

SKŁON GŁOWY jest także gestem czci. Ponieważ uznajemy ołtarz jako symbol Chrystusa, dlatego też zatrzymujemy się przed nim i kłaniamy się za każdym razem gdy przed nim przechodzimy. Kapłan i wszyscy posługujący kłaniają się przed ołtarzem po procesjonalnym wejściu do prezbiterium na początku Mszy św., podczas Wyznania Wiary, kłaniając się na słowa "Jezusa Chrystusa".

“ BĄDŹMY UCZNIAMI CHRYSSTUSA ”

W dniu 6 sierpnia z naszej parafii wyruszy XXX Piesza Pielgrzymka na Jasną Górę. Wszystkim pątnikom życzymy sił i wytrwałości w trudzie pielgrzymowania a wszystkich, którzy nie mogą wziąć udziału w pielgrzymowaniu zachęcamy do łączenia się duchowo z pielgrzymami i wspierania ich swoją modlitwą. Zapraszamy codziennie do udziału w Apelu Jasnogórskim w naszym kościele o godz. 20.30

Pieniński kolorowy świat

Nad rwącą spienioną wodą górską
zielono – srebrną o białych grzywach
skaliste różowo- białe wznoszą się
Pieniny

Pysznąc się niezwykłą swą urodą.

To polskie, jakże piękne góry!

Jedna ze skał srebrno - różowa

tamta znów - siwa.

Przeważnie jednak pienińskie skałki

Szczycą się bielą nieskalaną

i dumnie wznoszą się tu od wieków

W głęboką zieleń strzelistych świerków

górskich odziane.

I Trzy Korony i Sokolica i szereg

innych pienińskich gór

są takie piękne, niczym królowny

jak z baśni - Króla górskiego „ Siedem

cór”

Stojąc, w zachwycie spoglądając na

swe odbicia

w Dunajca toni

A złoty, piękny dzień wakacyjny

Widoczne są w nim- „ jak na dłoni”

Wstęgą Dunajca opasane

patrz, jak płyną górskie tratwy

I – śmieją się – uradowane

widokiem rozbawionej dziatwy

i kolorowym tłumkiem miejskim

na każdej tratwie z flisakami

Tak. Śliczne są Pieniny

o każdej porze nocy, dnia...

każdy wiec nimi się zachwyca,

będąc na spływie, kiedy się da...

A ja – dziękuję Dobremu Bogu,

że stworzył tak cudowny świat

Pieniny moje ukochane

To świeży, rześki, przesycony zapachem

żywicznym,

miętą i macierzanka

wakacyjny, rozpalony złotem słońca

- świat.

Katarzyna Wilczyńska

Adres Redakcji: Radom, ul. Młodzianowska 124, tel.: (0-48) 366-81-03; e – mail: mojaparafia@o2.pl; www.mojaparafia.za.pl

Opiekun duchowy: Ks. Robert Kaim SAC;

Odpowiedzialni: Katarzyna Wilczyńska, Monika Grzesiak, Piotr Dyjo, Agnieszka Kołodziejaska, Paweł Grzesiak, Katarzyna Langowska, Szczepan Zięba, Wioleta Stańczak, Marcin Boryczka, Agnieszka Dobrowolska, Bernard Pająk, Stefan Suwała

Administratorzy strony www.mojaparafia.za.pl : Bartłomiej Paduch i Piotr Dyjo